

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/1751 z dnia 21 października 2019 r. rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę „Havarti” (ChOG) 1

DECYZJE

- ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2019/1752 z dnia 25 lutego 2019 r. określająca kwestionariusze, jak również format i częstotliwość sporządzania sprawozdań przygotowywanych przez państwa członkowskie zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/852 (notyfikowana jako dokument nr C(2019) 1423) ⁽¹⁾ 5

Sprostowania

- ★ Sprostowanie do decyzji Rady (UE) 2016/1790 z dnia 12 lutego 2016 r. w sprawie przyjęcia 3. wersji Porozumienia Europejskiej Komisji Gospodarczej Organizacji Narodów Zjednoczonych dotyczącego przyjęcia jednolitych wymagań technicznych dla pojazdów kołowych, wyposażenia i części, które mogą być stosowane w tych pojazdach, oraz wzajemnego uznawania homologacji udzielonych na podstawie tych wymagań („Zrewidowane Porozumienie z 1958 r.”) (Dz.U. L 274 z 11.10.2016) 12
- ★ Sprostowanie do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2019/1394 z dnia 10 września 2019 r. w sprawie zmiany i sprostowania rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447 w odniesieniu do niektórych przepisów dotyczących nadzoru nad dopuszczaniem do obrotu i wprowadzenia z obszaru celnego Unii (Dz.U. L 234 z 11.9.2019) 13
- ★ Sprostowanie do rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/33 z dnia 17 października 2018 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do wniosków o objęcie ochroną nazw pochodzenia, oznaczeń geograficznych i określeń tradycyjnych w sektorze wina, procedury zgłaszania sprzeciwu, ograniczeń stosowania, zmian w specyfikacji produktu, unieważnienia ochrony oraz etykietowania i prezentacji (Dz.U. L 009 z 11.1.2019) 14

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2019/1751

z dnia 21 października 2019 r.

rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę „Havarti” (ChOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 15 ust. 1 i art. 52 ust. 3 lit. b),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 50 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 wniosek Danii o zarejestrowanie nazwy „Havarti” jako chronionego oznaczenia geograficznego, przedłożony Komisji dnia 5 października 2010 r., został opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽²⁾.
- (2) Niemcy, Hiszpania, US Dairy Export Council wraz z National Milk Producers Federation i International Dairy Foods Association, Biuro Przedstawiciela USA ds. Handlu (Office of the United States Trade Representative), Ministerstwo Spraw Zagranicznych i Handlu Nowej Zelandii, stowarzyszenie Dairy Companies Association z Nowej Zelandii (DCANZ) i spółka Dairy Australia Limited, wspierane przez rząd Australii, sprzeciwiły się rejestracji zgodnie z art. 51 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012. Sprzeciwy te zostały uznane za dopuszczalne.
- (3) Komisja otrzymała również dwa zawiadomienia o sprzeciwie od podmiotów „Camara Nacional de Productores de Leche” z Kostaryki i „Asociación de Desarrollo Lácteo” (ASODEL) z Gwatemali. Nie złożono jednak uzasadnionych oświadczeń o sprzeciwie zgodnie z art. 51 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012.
- (4) Komisja wezwała zainteresowane strony, będące autorem dopuszczalnych sprzeciwów, do podjęcia odpowiednich konsultacji. Na wniosek Danii zgodnie z art. 51 ust. 3 ostatni akapit rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, pismami z dnia 5 sierpnia 2014 r. i 22 września 2014 r. Komisja przedłużyła termin każdej z trwających konsultacji o dodatkowe trzy miesiące.
- (5) Ponieważ nie osiągnięto porozumienia w wyznaczonym terminie, Komisja powinna przyjąć akt wykonawczy w sprawie rejestracji zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 52 ust. 3 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1151/2012.
- (6) Sprzeciwiające się strony twierdziły, że „Havarti” nie posiada określonej jakości, renomy ani innych cech, które można by przypisać pochodzeniu geograficznemu. Sądzą one, że rejestracja nazwy mogłaby wprowadzić konsumentów w błąd co do prawdziwej tożsamości produktu w świetle renomy i reputacji istniejącego znaku towarowego. Ich zdaniem rejestracja mogłaby również zagrozić istnieniu identycznej nazwy, znaków towarowych i produktów, które były zgodnie z prawem wprowadzane do obrotu od co najmniej 5 lat. Ponadto sprzeciwiające się strony twierdziły, że aktualna nazwa prawdopodobnie stanie się nazwą rodzajową z następujących powodów:

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 20 z 23.1.2014, s. 9.

„Havarti” podlega normom Kodeksu Żywnościowego (Codex Alimentarius) od 1966 r., produkt jest wymieniony w załączniku B do konwencji ze Stresa z 1951 r. i posiada własną pozycję taryfową. „Havarti” jest produkowany i konsumowany w kilku krajach UE i w krajach spoza UE, niektóre z nich mają nawet szczególne normy prawne dotyczące tego produktu.

- (7) Komisja oceniła argumenty przedstawione w uzasadnionych oświadczeniach o sprzeciwie w świetle przepisów rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, uwzględniając wyniki konsultacji przeprowadzonych między wnioskodawcą a jego oponentami, i stwierdziła, że nazwa „Havarti” powinna zostać zarejestrowana.
- (8) Jeśli chodzi o domniemany brak zgodności nazwy „Havarti” z przepisami art. 5 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, należy zauważyć, że rejestracja „Havarti” jako chronionego oznaczenia geograficznego opiera się na jego renomie, która związana jest z jego pochodzeniem geograficznym w rozumieniu art. 5 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1151/2012.
- (9) Dania przedłożyła liczne specjalistyczne publikacje i dowody, które wykazują, że istnieje związek między Danią a reputacją „Havarti”. Ser ten otrzymał liczne wyróżnienia i nagrody na różnych forach krajowych i międzynarodowych. Renoma tego produktu opiera się również na szczególnej metodzie jego wytwarzania i tradycyjnych umiejętnościach.
- (10) W toku procedury sprzeciwu władze duńskie stwierdziły również, że renomę „Havarti” osiągnięto dzięki inicjatywom prawnym i wysokiej jakości pracy od ponad 100 lat.
- (11) Jeśli zaś chodzi o terytorium UE, „Havarti” jest produkowany głównie w Danii. W dniu przedłożenia wniosku Hiszpania, Niemcy, Polska i Finlandia i Estonia również produkowały ten ser w ograniczonych ilościach. Produkcja sera „Havarti” w tych państwach członkowskich nie może sama w sobie stanowić argumentu podważającego związek „Havarti” z Danią. Ilości tam produkowane są znikome w porównaniu z całkowitą produkcją w Danii. W szczególności produkcję sera o nazwie „Havarti” rozpoczęto w Hiszpanii dopiero w 2010 r. i stała się ona bardziej znacząca dopiero po przedłożeniu Komisji przez Danię wniosku o rejestrację nazwy „Havarti” jako ChOG.
- (12) Dania przedstawiła dowody na to, że przeważająca większość duńskich konsumentów uznaje trwały związek „Havarti” z Danią. Wyniki ankiety wskazują, że zdecydowana większość duńskich konsumentów zna „Havarti” i kojarzy go z Danią. Poza Danią znajomość „Havarti” jest niezwykle ograniczona.
- (13) Hiszpania przekazała również analizę przedstawiającą wyniki ankiety przeprowadzonej w Hiszpanii, dotyczącej wiedzy konsumentów na temat sera „Havarti” i jego pochodzenia. Analiza ta nie jest rozstrzygająca. Odsetek osób nieświadomych istnienia samego produktu i jego duńskiego pochodzenia jest wysoki. Konsumentów wskazali kilka różnych krajów jako kraje pochodzenia „Havarti”. Taki brak wiedzy na temat produktu i jego duńskiego pochodzenia nie może być uznany za przejaw świadomości co do rodzajowego charakteru nazwy.
- (14) Oponenty sądzą, że nazwa nie powinna być zarejestrowana, jako że mogłaby wprowadzić konsumentów w błąd co do prawdziwej tożsamości produktu w świetle renomy i reputacji istniejącego znaku towarowego. Jednakże renomy lub reputacji żadnego z przedmiotowych znaków towarowych nie wykazano. Nie wyjaśniono również, w jaki sposób konsumenci mogliby zostać wprowadzeni w błąd.
- (15) Ponadto sprzeciwiające się strony z państw trzecich uznały, że rejestracja „Havarti” jako chronionego oznaczenia geograficznego zagroziłaby istnieniu identycznej nazwy „Havarti”, znaków towarowych oraz produktów, które były legalnie produkowane i wprowadzane do obrotu od ponad 5 lat, co stanowi jedną z możliwych przyczyn zgłoszenia sprzeciwu wymienionych w art. 10 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1151/2012.
- (16) Wydaje się, że oponenty z państw trzecich uczestniczący w przedmiotowej procedurze sprzeciwu nie wprowadzili sera o nazwie „Havarti” na rynek UE. Rejestracja „Havarti” jako chronionego oznaczenia geograficznego w UE nie ma zatem wpływu na istnienie produktu noszącego nazwę „Havarti” i produkowanego w państwach trzecich.

- (17) Rozporządzenie (UE) nr 1151/2012 nie stosuje się do terytoriów państw trzecich. Zatem rejestracja „Havarti” jako chronionego oznaczenia geograficznego na mocy rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 nie stanowi zagrożenia dla stosowania nazwy „Havarti” na rynkach państw trzecich.
- (18) Jeśli chodzi o już zarejestrowane znaki towarowe, zgłoszone bądź ustanowione poprzez używanie, w dobrej wierze i na terytorium UE przed datą wniosku Danii o rejestrację nazwy „Havarti”, zgodnie z art. 14 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 rejestracja ChOG nie ma na nie wpływu.
- (19) Hiszpania i Niemcy twierdziły, że produkują ser o nazwie „Havarti”. Rejestracja „Havarti” jako chronionego oznaczenia geograficznego na mocy rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 stanowiłaby zatem zagrożenie dla istnienia nazwy „Havarti” w odniesieniu do produktów wytwarzanych w Hiszpanii i w Niemczech, która to nazwa jest identyczna z nazwą zgłoszoną do rejestracji w dniu 5 października 2010 r.
- (20) W świetle informacji zawartych w sprzeciwie Niemiec i Hiszpanii i przedłożonych Komisji wydaje się, że produkcja sera noszącego nazwę „Havarti” rozpoczęła się w Hiszpanii w 2010 r. i osiągnęła wielkość 5 100 ton w 2014 r. W Niemczech dostępne są tylko dane dotyczące produkcji za 2012 r. (2 571 ton), ale ustalono, że kraj ten produkuje ser o nazwie „Havarti” od ponad 20 lat. W związku z powyższym, zgodnie z art. 15 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 należy przyznać okresy przejściowe podmiotom w Hiszpanii i w Niemczech, gdzie rozpoczęto wprowadzanie do obrotu sera o nazwie „Havarti” przed dniem przedłożenia przez Danię wniosku do Komisji, w celu umożliwienia im dalszego używania nazwy zagrożonej przez rejestrację przy jednoczesnym przekształceniu ich produkcji na rynku. Okres 5 lat należałoby uznać za właściwy dla producentów w Niemczech i Hiszpanii.
- (21) Sprzeciwiające się strony przedstawiły również kilka dowodów, z których rzekomo wynika, że przedmiotowa nazwa ma charakter rodzajowy. Jednak fakt, że istnieje szczególna norma w Kodeksie Żywnościowym a także włączenie „Havarti” do załącznika B do konwencji ze Stresa nie oznacza, że nazwa stała się nazwą rodzajową. Kody taryfowe odnoszą się do kwestii celnych i w związku z tym nie dotyczą praw własności intelektualnej. Status rodzajowy w UE można ocenić jedynie na podstawie postrzegania produktu przez konsumentów na terytorium UE.
- (22) Jeśli zaś chodzi o dane dotyczące produkcji i postrzeganie „Havarti” w UE, co zostało ocenione w odniesieniu do zarzutu dotyczącego rzekomego braku związku między produktem a obszarem geograficznym, należy stwierdzić, że nazwa „Havarti” nie stała się nazwą rodzajową w UE.
- (23) Przedłożone dane dotyczące produkcji i wprowadzania do obrotu „Havarti” poza UE nie są istotne ze względu na ogólną zasadę terytorialności, nieodłącznie związaną z prawami własności intelektualnej, a w szczególności z rozporządzeniem (UE) nr 1151/2012, zgodnie z którym możliwy rodzajowy charakter nazwy należy oceniać w odniesieniu do terytorium Unii. Postrzeganie tej nazwy poza UE oraz ewentualne istnienie powiązanych norm produkcji w państwach trzecich nie jest uznawane za istotne dla niniejszej decyzji, niezależnie od tego, czy normy te określają prawa do stosowania odpowiednich zapisów na etykietach.
- (24) Wniosek oponentów, aby zarejestrować alternatywnie nazwę „Danish Havarti”, nie może zostać rozpatrzony, gdyż nie spełniałby warunków określonych w art. 7 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1151/2012.
- (25) Aby umożliwić wyczerpanie zapasów już wyprodukowanych lub obecnych na rynku, należy odroczyć stosowanie niniejszego rozporządzenia.
- (26) W świetle powyższego należy wpisać nazwę „Havarti” do rejestru chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych.
- (27) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Polityki Jakości Produktów Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Nazwa „Havarti” (ChOG) zostaje zarejestrowana.

Nazwa podana w akapicie pierwszym określa produkt należący do klasy 1.3 Sery, zgodnie z załącznikiem XI do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 668/2014 ⁽³⁾.

Artykuł 2

W okresie przejściowym liczącym 5 lat od daty rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia nazwa „Havarti” może być nadal używana przez podmioty mające siedzibę w Niemczech i Hiszpanii, które rozpoczęły wprowadzanie do obrotu sera o nazwie „Havarti” przed dniem 5 października 2010 r.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 12 maja 2020 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 października 2019 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 668/2014 z dnia 13 czerwca 2014 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych (Dz.U. L 179 z 19.6.2014, s. 36).

DECYZJE

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2019/1752

z dnia 25 lutego 2019 r.

określająca kwestionariusze, jak również format i częstotliwość sporządzania sprawozdań przygotowywanych przez państwa członkowskie zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/852

(notyfikowana jako dokument nr C(2019) 1423)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/852 z dnia 17 maja 2017 r. w sprawie rtęci oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1102/2008 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 18 ust. 2 akapit drugi,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Art. 18 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2017/852 zobowiązuje państwa członkowskie do przekazania Komisji oraz publicznego udostępnienia w internecie do dnia 1 stycznia 2020 r., a następnie w odpowiednich odstępach czasu, sprawozdania zawierającego informacje dotyczące wykonania tego rozporządzenia, a także inne rodzaje informacji wymienione w tym przepisie.
- (2) Kwestionariusze, które mają być stosowane przez państwa członkowskie do celów sprawozdawczości zgodnie z art. 18 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2017/852, należy sporządzać w sposób ułatwiający Komisji przedstawienie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdania z wykonania i przeglądu tego rozporządzenia zgodnie z jego art. 19 ust. 2. Powinny one również umożliwiać Unii wypełnienie jej obowiązku w zakresie sprawozdawczości na podstawie art. 21 Konwencji z Minamoty w sprawie rtęci przyjętej w Kumamoto w Japonii w dniu 10 października 2013 r. („konwencja”).
- (3) Mimo że kwestionariusze sprawozdawcze na podstawie rozporządzenia (UE) 2017/852 nie mogą, zgodnie z art. 18 ust. 2 akapit drugi tego rozporządzenia, powielać spoczywających na Stronach konwencji obowiązków w zakresie sprawozdawczości określonych w decyzji MC-1/8 przyjętej przez Konferencję Stron konwencji na jej pierwszym posiedzeniu ⁽²⁾, właściwe jest, aby dotyczyły one niektórych pozycji sprawozdawczych objętych decyzją MC-1/8 w celu bardziej szczegółowego określenia wymaganych informacji, tak aby umożliwić skuteczną ocenę wykonania rozporządzenia (UE) 2017/852.
- (4) Informacje na temat przywozu rtęci i mieszanin rtęci o stężeniu rtęci wynoszącym co najmniej 95 % w/w powinny być co roku zgłaszane, biorąc pod uwagę duży potencjalny wpływ niewłaściwego zarządzania rtęcią na środowisko i zdrowie publiczne. Jednak w celu zmniejszenia obciążenia administracyjnego obowiązek dostarczania takich informacji powinien zostać zniesiony, jeżeli państwo członkowskie przekaże Komisji kopię formularza lub formularzy użytych w celu udzielenia lub odmowy udzielenia pisemnej zgody na przywóz zgodnie z art. 4 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (UE) 2017/852.

⁽¹⁾ Dz.U. L 137 z 24.5.2017, s. 1.

⁽²⁾ Decyzja MC-1/8, *Harmonogram i forma sprawozdań składanych przez Strony*, sprawozdanie Konferencji Stron Konwencji z Minamoty w sprawie rtęci z prac podczas jej pierwszego posiedzenia (<http://www.mercuryconvention.org>).

- (5) W przypadku gdy informacje podlegające zgłoszeniu dotyczą obiektów o określonej lokalizacji geograficznej, takich jak instalacje i tereny przemysłowe, informacje należy przekazywać zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2007/2/WE ⁽⁵⁾.
- (6) Kwestionariusze powinny dotyczyć kluczowych przepisów rozporządzenia (UE) 2017/852, w tym dotyczących stopniowego zaprzestania stosowania procesów produkcyjnych, w których wykorzystuje się rtęć lub związki rtęci, wydobycia i przetwarzania złota metodami tradycyjnymi i na małą skalę oraz amalgamatów stomatologicznych, a także powinny zawierać wymóg przedstawienia informacji o istotnych trudnościach we wdrażaniu innych przepisów tego rozporządzenia. Ponadto powinny one zawierać wymóg przedstawienia informacji na temat kluczowych wskaźników efektywności, w tym danych na temat handlu rtęcią i ilości rtęci składowanej lub unieszkodliwionej.
- (7) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 22 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2017/852,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Do celów składania Komisji sprawozdań z wykonania art. 4 rozporządzenia (UE) 2017/852 zgodnie z art. 18 ust. 1 tego rozporządzenia państwa członkowskie korzystają z kwestionariusza określonego w załączniku I do niniejszej decyzji.

2. Informacje, o których mowa w pkt 1.1 załącznika I, są udostępniane Komisji do dnia 31 stycznia każdego roku (N) dla roku sprawozdawczego N-1.

Informacje, o których mowa w pkt 1.2 załącznika I, są udostępniane Komisji do dnia 30 września każdego roku (N) dla roku sprawozdawczego N-1.

3. Informacje, o których mowa w pkt 1.1 załącznika I, nie są wymagane, jeżeli państwo członkowskie przekaże Komisji kopię formularza lub formularzy użytych w celu udzielenia lub odmowy udzielenia pisemnej zgody na przywóz zgodnie z art. 4 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (UE) 2017/852 w trakcie roku sprawozdawczego N-1. Państwa członkowskie udostępniają takie kopie najpóźniej do dnia 31 stycznia każdego roku (N) dla roku sprawozdawczego N-1 lub mogą zdecydować się na udostępnienie ich w dowolnym momencie w okresie sprawozdawczym N-1.

Artykuł 2

1. Do celów składania Komisji sprawozdań zgodnie z wymogami określonymi w art. 18 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2017/852, z wyjątkiem składania sprawozdań z wykonania art. 4 tego rozporządzenia, państwa członkowskie korzystają z kwestionariusza określonego w załączniku II do niniejszej decyzji.

2. Informacje określone w załączniku II są udostępniane Komisji zgodnie z następującym harmonogramem:

- a) pierwsze sprawozdanie obejmujące lata sprawozdawcze 2017 i 2018 udostępnia się najpóźniej do dnia 1 stycznia 2020 r.;
- b) drugie sprawozdanie obejmujące okres sprawozdawczy 2019–2020 udostępnia się najpóźniej do dnia 30 września 2021 r.;
- c) trzecie sprawozdanie obejmujące okres sprawozdawczy 2021–2022 udostępnia się najpóźniej do dnia 30 września 2023 r.;
- d) czwarte sprawozdanie obejmujące okres sprawozdawczy 2023–2024 udostępnia się najpóźniej do dnia 30 września 2025 r.;
- e) piąte sprawozdanie obejmujące okres sprawozdawczy 2025–2028 udostępnia się najpóźniej do dnia 30 września 2029 r.

⁽⁵⁾ Dyrektywa 2007/2/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 marca 2007 r. ustanawiająca infrastrukturę informacji przestrzennej we Wspólnocie Europejskiej (INSPIRE) (Dz.U. L 108 z 25.4.2007, s. 1).

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 25 lutego 2019 r.

W imieniu Komisji
Karmenu VELLA
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

KWESTIONARIUSZ

Informacje dotyczące ograniczeń przywozowych, które to informacje mają być udostępniane Komisji przez państwa członkowskie do celów składania sprawozdań z wykonaniorozporządzenia (UE) 2017/852

Art. 4:

Ograniczenia przywozowe

1. Czy państwo członkowskie udzieliło pisemnej zgody na przywóz rtęci lub mieszanin rtęci do zastosowań dozwolonych zgodnie z art. 4 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (UE) 2017/852?

Jeżeli tak, proszę przedstawić następujące informacje:

1.1. Rtęć i mieszaniny rtęci jako materiał inny niż odpad ^(?)

- (i) ilość przywiezionej rtęci lub przywiezionych mieszanin rtęci;
- (ii) zamierzone zastosowanie(-a) przywiezionej rtęci lub przywiezionych mieszanin rtęci (w tonach/rok przypadających na planowane wykorzystanie).

1.2. Rtęć jako odpady

- (i) ilość przywiezionych odpadów rtęciowych;
- (ii) planowana(-e) operacja(-e) unieszkodliwiania lub odzysku (w tonach/rok przypadających na planowane operacje) ^(?).
 - W przypadku przywozu przeznaczanego do operacji unieszkodliwiania przejściowego lub odzysku przejściowego należy podać informacje dotyczące operacji zamierzonego późniejszego ostatecznego unieszkodliwienia lub odzysku ^(*).
 - W przypadku przywozu przeznaczanego do operacji odzysku innych niż operacje odzysku przejściowego należy podać informacje na temat zamierzonego wykorzystania materiału uzyskanego w wyniku operacji ostatecznego odzysku.

⁽¹⁾

⁽²⁾ Informacje, o których mowa w pkt 1.1, nie są wymagane, jeżeli państwo członkowskie przekaze Komisji kopię formularza lub formularzy użytych w celu udzielenia lub odmowy udzielenia pisemnej zgody na przywóz zgodnie z art. 4 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (UE) 2017/852 w trakcie roku sprawozdawczego N-1.

⁽³⁾ Informacje dotyczące rodzaju(-ów) operacji unieszkodliwiania lub odzysku należy przekazywać przy użyciu kodów określonych odpowiednio w sekcjach A i B załącznika IV do Konwencji bazylejskiej z dnia 22 marca 1989 r. o kontroli transgranicznego przemieszczania i usuwania odpadów niebezpiecznych (Dz.U. L 39 z 16.2.1993, s. 3).

⁽⁴⁾ Operacje „unieszkodliwiania przejściowego” i „odzysku przejściowego” są zdefiniowane odpowiednio w art. 2 pkt 5 i 7 rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów (Dz.U. L 190 z 12.7.2006, s. 1).

ZAŁĄCZNIK II

KWESTIONARIUSZ

Informacje inne niż informacje dotyczące ograniczeń przywózowych, które to informacje mają być udostępniane Komisji przez państwa członkowskie do celów składania sprawozdań z wykonania rozporządzenia (UE) 2017/852

Uwaga 1: Jeżeli odpowiedź na pytania 1.2 lub 2.1 brzmi „tak”, informacje stanowiące odpowiedź na powiązane pytania szczegółowe 1.2 ppkt (i) do (v) lub 2.1 ppkt (i) nie są wymagane, jeżeli wszystkie informacje są zawarte w sprawozdaniu przekazanym przez państwo członkowskie zgodnie z jego obowiązkiem sprawozdawczym ustanowionym na mocy art. 21 konwencji z Minamaty i jeżeli odpowiednie sprawozdanie zostało udostępnione Komisji zgodnie z art. 18 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2017/852.

Uwaga 2: Odpowiedzi na pytania oznaczone gwiazdką (*) są nieobowiązkowe.

1. Art. 7 ust. 1 i 2 rozporządzenia (UE) 2017/852: działalność przemysłowa

1.1. Czy w terminach określonych w części I załącznika III do rozporządzenia (UE) 2017/852 zaprzestano stopniowo stosowania wymienionych poniżej procesów produkcyjnych obejmujących wykorzystanie rtęci i związków rtęci (*)?

1.1.1. Produkcja monomeru chlorku winylu (powinna zostać zaniechana najpóźniej do dnia 1 stycznia 2022 r.)

Jeżeli nie została zaniechana, proszę podać następujące informacje:

- (i) powody, dla których nadal stosuje się ten proces produkcyjny po terminie zaprzestania stosowania;
- (ii) wprowadzone lub planowane środki mające na celu stopniowe zaprzestanie stosowania tego procesu produkcyjnego i związany z nimi harmonogram.

1.1.2. Produkcja chloro-alkaliczna (powinna zostać zaniechana najpóźniej do dnia 11 grudnia 2017 r.)

Jeżeli nie została zaniechana, proszę podać następujące informacje:

- (i) powody, dla których nadal stosuje się ten proces produkcyjny po terminie zaprzestania stosowania;
- (ii) wprowadzone lub planowane środki mające na celu stopniowe zaprzestanie stosowania tego procesu produkcyjnego i związany z nimi harmonogram.

1.1.3. Produkcja metanolanu lub etanolanu sodu lub potasu (powinna zostać zaniechana najpóźniej do dnia 1 stycznia 2028 r.)

Jeżeli nie została zaniechana, proszę podać następujące informacje:

- (i) powody, dla których nadal stosuje się ten proces produkcyjny po terminie zaprzestania stosowania;
- (ii) wprowadzone lub planowane środki mające na celu stopniowe zaprzestanie stosowania tego procesu produkcyjnego i związany z nimi harmonogram.

1.1.4. Produkcja poliuretanu (powinna zostać zaniechana najpóźniej do dnia 1 stycznia 2018 r.)

Jeżeli nie została zaniechana, proszę podać następujące informacje:

- (i) powody, dla których nadal stosuje się ten proces produkcyjny po terminie zaprzestania stosowania;
- (ii) wprowadzone lub planowane środki mające na celu stopniowe zaprzestanie stosowania tego procesu produkcyjnego i związany z nimi harmonogram.

1.2. Czy na terytorium państwa członkowskiego istnieją instalacje, w których produkuje się metanolan lub etanolan sodu lub potasu z zastosowaniem procesu produkcyjnego, w którym używa się rtęci i związków rtęci, o którym to procesie mowa w części II załącznika III do rozporządzenia (UE) 2017/852?

Jeżeli tak, proszę podać następujące informacje dotyczące każdej instalacji:

- (i) niepowtarzalny identyfikator zgodny z wymogami dyrektywy 2007/2/WE;
- (ii) roczną zdolność operacyjną każdej instalacji (w tonach/rok) za rok 2017 i kolejne lata;
- (iii) czy rtęć pochodząca z wydobycia podstawowego rtęci była lub jest nadal stosowana w każdej z instalacji;

(*) Odpowiedzi na pytania 1.1.1, 1.1.2, 1.1.3 i 1.1.4 oraz związane z tymi pytaniami informacje należy przekazać jedynie w pierwszym sprawozdaniu, którego termin złożenia przypada po odpowiednich terminach zaprzestania stosowania wspomnianych procesów.

- (iv) w odniesieniu do roku 2010 – poziom bezpośredniego i pośredniego uwalniania z każdej z instalacji rtęci i związków rtęci do powietrza, wody i gruntu w przeliczeniu na jednostkę produkcji (wyrażony jako kg rtęci i związków rtęci na kilotonę wyprodukowanego metanolanu lub etanolanu sodu lub potasu);
- (v) w odniesieniu do roku 2020 i kolejnych lat – poziom bezpośredniego i pośredniego uwalniania z każdej z instalacji rtęci i związków rtęci do powietrza, wody i gruntu w przeliczeniu na jednostkę produkcji (wyrażony jako kg rtęci i związków rtęci na kilotonę wyprodukowanego metanolanu lub etanolanu sodu lub potasu).

2. **Art. 9 rozporządzenia (UE) 2017/852: tradycyjne wydobywanie i przetwarzanie złota na małą skalę**

- 2.1. Czy państwo członkowskie uzyskało dowody na istnienie częstszych niż jedynie sporadyczne przypadków stosowania amalgamacji za pomocą rtęci w celu otrzymania złota na jego terytorium?

Jeżeli tak, proszę przedstawić następujące informacje:

- (i) Czy właściwy organ państwa członkowskiego opracował i wdrożył krajowy plan tradycyjnego wydobywania i przetwarzania złota na małą skalę zgodnie z art. 9 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2017/852 i załącznikiem IV do tego rozporządzenia?
 - Jeżeli tak, proszę podać link do strony internetowej, na której znajduje się krajowy plan tradycyjnego wydobywania i przetwarzania złota na małą skalę.
 - Jeżeli nie, proszę podać przyczyny, dla których nie opracowano i nie wdrożono krajowego planu tradycyjnego wydobywania i przetwarzania złota na małą skalę, oraz informacje o wprowadzonych lub planowanych środkach mających na celu stworzenie takiego planu i związane z nimi harmonogram.

3. **Art. 10 rozporządzenia (UE) 2017/852: amalgamat stomatologiczny**

- 3.1. Czy państwo członkowskie stanęło przed poważnymi wyzwaniami we wdrażaniu art. 10 rozporządzenia (UE) 2017/852, który dotyczy amalgamatu dentystycznego?

Jeżeli tak, proszę przedstawić następujące informacje:

- (i) charakter i zakres wyzwań;
- (ii) środki wprowadzone lub planowane w celu sprostania tym wyzwaniom i związane z nimi harmonogram.

4. **Art. 12 rozporządzenia (UE) 2017/852: sprawozdawczość dotycząca dużych źródeł**

- 4.1. Zgodnie z art. 18 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) 2017/852 proszę podać następujące streszczenie informacji, które podmioty gospodarcze przesłały właściwym organom państwa członkowskiego na podstawie art. 12 ust. 1 i 2 tego rozporządzenia:

- 4.1.1. Wykaz odnośnych instalacji według rodzajów dużych źródeł, o których mowa w art. 11 lit. a), b) i c) rozporządzenia (UE) 2017/852, oraz związany z nimi identyfikator:

- (i) produkcja chloro-alkaliczna:
 - wykaz instalacji,
 - niepowtarzalne identyfikatory zgodne z wymogami dyrektywy 2007/2/WE;
- (ii) oczyszczanie gazu ziemnego:
 - wykaz instalacji,
 - niepowtarzalne identyfikatory zgodne z wymogami dyrektywy 2007/2/WE;
- (iii) górnictwo metali nieżelaznych i operacje wytopiania:
 - wykaz instalacji,
 - niepowtarzalne identyfikatory zgodne z wymogami dyrektywy 2007/2/WE.

4.1.2. Całkowita ilość odpadów rtęciowych składowanych w każdej instalacji wymienionej w pkt 4.1.1 ppkt (i), (ii) i (iii) na dzień 31 grudnia każdego roku sprawozdawczego w każdym z okresów sprawozdawczych, wyrażona w tonach.

4.1.3. Całkowita ilość odpadów rtęciowych wyrażona w tonach przesyłana corocznie do następujących obiektów unieszkodliwiania odpadów przez każdą instalację wymienioną w pkt 4.1.1 w każdym roku objętym okresem sprawozdawczym:

- (i) całkowita ilość odpadów rtęciowych przesyłanych do obiektów dokonujących czasowego składowania odpadów rtęciowych;
- (ii) całkowita ilość odpadów rtęciowych przesyłanych do obiektów dokonujących konwersji i – w stosownych przypadkach – zestalania odpadów rtęciowych;
- (iii) całkowita ilość odpadów rtęciowych przesyłanych do obiektów zakładów dokonujących trwałego składowania odpadów rtęciowych.

4.2. * Wszelkie inne istotne informacje, które państwo członkowskie pragnie udostępnić.

5. **Art. 18 ust. 1 lit. d) i e) rozporządzenia (UE) 2017/852: pozostała sprawozdawczość na podstawie art. 18 rozporządzenia (UE) 2017/852**

5.1. Proszę podać następujące informacje dotyczące rtęci znajdującej się na terytorium państwa członkowskiego:

- (i) wykaz miejsc, w których na dzień 31 grudnia każdego roku sprawozdawczego znajdują się zapasy rtęci przekraczające 50 ton metrycznych, inne niż odpady rtęciowe, w tym niepowtarzalne identyfikatory zgodne z wymogami dyrektywy 2007/2/WE;
- (ii) całkowitą ilość rtęci innej niż odpady rtęciowe, składowanej na dzień 31 grudnia każdego roku sprawozdawczego w każdym z miejsc wskazanych w ppkt (i), wyrażoną w tonach.

5.2. Proszę podać następujące informacje dotyczące odpadów rtęciowych znajdujących się na terytorium państwa członkowskiego:

- (i) wykaz miejsc, w których na dzień 31 grudnia każdego roku sprawozdawczego zgromadzono ponad 50 ton metrycznych odpadów rtęciowych, w tym niepowtarzalne identyfikatory zgodne z wymogami dyrektywy 2007/2/WE;
- (ii) całkowitą ilość odpadów rtęciowych zgromadzonych na dzień 31 grudnia każdego roku sprawozdawczego w każdym z miejsc wskazanych w ppkt (i), wyrażoną w tonach.

5.3. Należy podać następujące informacje, jeżeli zostały one udostępnione państwu członkowskiemu:

- (i) wykaz źródeł dostaw rtęci w ilości przekraczającej 10 ton metrycznych rtęci rocznie, w tym niepowtarzalne identyfikatory zgodne z wymogami dyrektywy 2007/2/WE;
- (ii) całkowitą ilość rtęci dostarczoną na dzień 31 grudnia każdego roku sprawozdawczego przez każde ze źródeł wskazanych w ppkt (i), wyrażoną w tonach.

6. **Pytania końcowe**

6.1. * Czy państwo członkowskie stanęło w obliczu innych poważnych wyzwań we wdrażaniu rozporządzenia (UE) 2017/852?

Jeżeli tak, proszę przedstawić następujące informacje:

- (i) wyjaśnienie stojących przed nim wyzwań;
- (ii) informacje o środkach wprowadzonych lub planowanych w celu pokonania napotkanych trudności i związany z nimi harmonogram.

6.2. Państwo członkowskie może dzielić się informacjami na temat innych inicjatyw podjętych lub planowanych na rzecz wdrażania rozporządzenia.

SPROSTOWANIA

Sprostowanie do decyzji Rady (UE) 2016/1790 z dnia 12 lutego 2016 r. w sprawie przyjęcia 3. wersji Porozumienia Europejskiej Komisji Gospodarczej Organizacji Narodów Zjednoczonych dotyczącego przyjęcia jednolitych wymagań technicznych dla pojazdów kołowych, wyposażenia i części, które mogą być stosowane w tych pojazdach, oraz wzajemnego uznawania homologacji udzielonych na podstawie tych wymagań („Zrewidowane Porozumienie z 1958 r.”)

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 274 z dnia 11 października 2016 r.)

1. Strona tytułowa oraz strona 2, tytuł:

zamiast: „12 lutego 2016 r.”,

powinno być: „17 czerwca 2016 r.”.

2. Strona 3, formuła końcowa:

zamiast: „Sporządzono w Brukseli dnia 12 lutego 2016 r.”,

powinno być: „Sporządzono w Luksemburgu dnia 17 czerwca 2016 r.”.

Sprostowanie do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2019/1394 z dnia 10 września 2019 r. w sprawie zmiany i sprostowania rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447 w odniesieniu do niektórych przepisów dotyczących nadzoru nad dopuszczaniem do obrotu i wyprowadzenia z obszaru celnego Unii

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 234 z dnia 11 września 2019 r.)

Strona 12, załącznik II pkt 2 lit. g) ppkt 1 – załącznik B tytuł II sekcja „2. KODY” pozycja „2/2. Dodatkowe informacje” pod pozycją „Dodatkowe informacje – kod XXXXX” tabela wiersz dotyczący kodu 00500:

zamiast:

„Tytuł II załącznika B do rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446	Ten sam zgłaszający i odbiorca	»Odbiorca«	00500.”
--	--------------------------------	------------	---------

powinno być:

„Tytuł II załącznika B do rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446	Ten sam zgłaszający i importer	»Importer«	00500.”
--	--------------------------------	------------	---------

Sprostowanie do rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/33 z dnia 17 października 2018 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do wniosków o objęcie ochroną nazw pochodzenia, oznaczeń geograficznych i określeń tradycyjnych w sektorze wina, procedury zgłaszania sprzeciwu, ograniczeń stosowania, zmian w specyfikacji produktu, unieważnienia ochrony oraz etykietowania i prezentacji

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 9 z dnia 11 stycznia 2019 r.)

1. Strona 20, art. 40 ust. 2 i 3:

zamiast: „2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 obowiązkowe dane szczegółowe, o których mowa w art. 41 ust. 1, oraz numer partii można umieścić poza polem widzenia, o którym mowa w tym ustępie. 3. Rozmiar czcionki użytej do zapisu danych szczegółowych, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu oraz w art. 41 ust. 1, musi wynosić co najmniej 1,2 mm, niezależnie od zastosowanego formatu czcionki.”

powinno być: „2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 obowiązkowe dane szczegółowe, o których mowa w art. 41 ust. 1, wskazanie importera oraz numer partii można umieścić poza polem widzenia, o którym mowa w tym ustępie. 3. Rozmiar znaków użytych do zapisu danych szczegółowych, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu oraz w art. 41 ust. 1, musi wynosić co najmniej 1,2 mm, niezależnie od zastosowanego formatu znaków.”

2. Strona 21, art. 45 ust. 1 akapit pierwszy lit. a):

zamiast: „a) w odniesieniu do produktów sektora wina, o których mowa w części II pkt 1, 3–9, 15 i 16 załącznika VII do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, stosuje się słowa »wino z [...]«, »wyprodukowane w [...]«, »produkt [...]« lub »Sekt z [...]« bądź równoważne określenia uzupełnione nazwą państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, na którego terytorium zbiera się i przetwarza winogrona w celu uzyskania wina;”

powinno być: „a) w odniesieniu do produktów sektora wina, o których mowa w części II pkt 1, 3–9, 15 i 16 załącznika VII do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, stosuje się słowa »wino z [...]«, »wyprodukowane w [...]«, »produkt [...]« lub »sekt z [...]« bądź równoważne określenia uzupełnione nazwą państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, na którego terytorium zbiera się winogrona i przetwarza na wino;”

3. Strona 22, art. 45 ust. 1 akapit pierwszy lit. c):

zamiast: „c) w odniesieniu do win wytworzonych w państwie członkowskim z winogron zebranych w innym państwie członkowskim stosuje się słowa »wino Unii Europejskiej« lub »wino wyprodukowane w [...] z winogron zebranych w [...]«, podając nazwy przedmiotowych państw członkowskich;”

powinno być: „c) w odniesieniu do win wytworzonych w państwie członkowskim z winogron zebranych w innym państwie członkowskim stosuje się słowa »wino z Unii Europejskiej« lub »wino wyprodukowane w [...] z winogron zebranych w [...]«, podając nazwy przedmiotowych państw członkowskich;”

4. Strona 22, art. 45 ust. 1 akapit trzeci:

zamiast: „Akapit pierwszy i drugi nie naruszają przepisów art. 47 i 56.”

powinno być: „Akapit pierwszy i drugi nie naruszają przepisów art. 46 i 55.”

5. Strona 24, art. 50 ust. 1 lit. a) ppkt (i) formuła wprowadzająca:

zamiast: „(i) jeżeli wymieniono z nazwy tylko jedną odmianę winorośli lub jej synonim, co najmniej 85 % danego produktu musiało zostać wyprodukowane z tej odmiany; nie dotyczy to:”,

powinno być: „(i) jeżeli wymieniono z nazwy tylko jedną odmianę winorośli lub jej synonim, co najmniej 85 % danego produktu musiało zostać wyprodukowane z tej odmiany; nie wliczając w to:”.

6. Strona 25, art. 50 ust. 3 akapit pierwszy:

zamiast: „3. Nazwy odmian winorośli składające się z chronionej nazwy pochodzenia lub chronionego oznaczenia geograficznego, lub zawierające tę nazwę lub oznaczenie oraz synonimy tych nazw, które to nazwy i synonimy można umieszczać na etykietach produktów opatrzonych chronioną nazwą pochodzenia lub chronionym oznaczeniem geograficznym państwa trzeciego, to nazwy wymienione w części A załącznika IV do niniejszego rozporządzenia.”,

powinno być: „3. Nazwy odmian winorośli składające się z chronionej nazwy pochodzenia lub chronionego oznaczenia geograficznego, lub zawierające tę nazwę lub oznaczenie oraz synonimy tych nazw, które to nazwy i synonimy można umieszczać na etykietach produktów opatrzonych chronioną nazwą pochodzenia lub chronionym oznaczeniem geograficznym lub oznaczeniem geograficznym państwa trzeciego, to nazwy wymienione w części A załącznika IV do niniejszego rozporządzenia.”.

7. Strona 26, art. 53 ust. 3 formuła wprowadzająca:

zamiast: „3. Wyrażenie »poddane fermentacji w butelce« można zastosować jedynie w odniesieniu do win musujących opatrzonych chronioną nazwą pochodzenia lub chronionym oznaczeniem geograficznym państwa trzeciego lub do gatunkowych win musujących, pod warunkiem że:”,

powinno być: „3. Wyrażenie »poddane fermentacji w butelce« można zastosować jedynie w odniesieniu do win musujących opatrzonych chronioną nazwą pochodzenia lub oznaczeniem geograficznym państwa trzeciego lub do gatunkowych win musujących, pod warunkiem że:”.

8. Strona 27, art. 53 ust. 4 formuła wprowadzająca:

zamiast: „4. Wyrażenia »poddane fermentacji w butelce przy użyciu metody tradycyjnej« lub »metoda tradycyjna« lub »metoda klasyczna« lub »klasyczna metoda tradycyjna« można stosować tylko do opisu win musujących opatrzonych chronioną nazwą pochodzenia lub chronionym oznaczeniem geograficznym państwa trzeciego lub do gatunkowych win musujących, pod warunkiem że:”,

powinno być: „4. Wyrażenia »poddane fermentacji w butelce przy użyciu metody tradycyjnej« lub »metoda tradycyjna« lub »metoda klasyczna« lub »klasyczna metoda tradycyjna« można stosować tylko do opisu win musujących opatrzonych chronioną nazwą pochodzenia lub oznaczeniem geograficznym państwa trzeciego lub do gatunkowych win musujących, pod warunkiem że:”.

9. Strona 27, art. 53 ust. 5 akapit pierwszy formuła wprowadzająca:

zamiast: „5. Wyrażenie »crémant« można stosować tylko do białych lub różowych gatunkowych win musujących opatrzonych chronioną nazwą pochodzenia lub chronionym oznaczeniem geograficznym państwa trzeciego, pod warunkiem że:”,

powinno być: „5. Wyrażenie »crémant« można stosować tylko do białych lub różowych gatunkowych win musujących opatrzonych chronioną nazwą pochodzenia lub oznaczeniem geograficznym państwa trzeciego, pod warunkiem że:”.

10. Strona 27, art. 53 ust. 5 akapit drugi:

zamiast: „Nie naruszając przepisów art. 55, określenie »crémant« umieszcza się na etykietach gatunkowych win musujących w połączeniu z nazwą jednostki geograficznej objętej wyznaczonym obszarem chronionej nazwy pochodzenia lub chronionego oznaczenia geograficznego danego państwa trzeciego.”,

powinno być: „Nie naruszając przepisów art. 55, określenie »crémant« umieszcza się na etykietach gatunkowych win musujących w połączeniu z nazwą jednostki geograficznej objętej wyznaczonym obszarem chronionej nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego danego państwa trzeciego.”.

11. Strona 28, art. 55 ust. 2 akapit drugi lit. a) formuła wprowadzająca:

zamiast: „a) co najmniej 85 % winogron, z których wyprodukowano produkt sektora wina, pochodzi z mniejszej jednostki geograficznej. Nie dotyczy to:”,

powinno być: „a) co najmniej 85 % winogron, z których wyprodukowano produkt sektora wina, pochodzi z mniejszej jednostki geograficznej. Do tego nie wlicza się:”.

12. Strona 29, art. 58 ust. 1:

zamiast: „1. Państwa członkowskie mogą wprowadzić obowiązek stosowania danych szczegółowych, o których mowa w art. 49, 50, 52, 53 i 55 niniejszego rozporządzenia oraz w art. 13 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/34, mogą zabronić stosowania tych danych lub ograniczyć ich stosowanie w odniesieniu do produktów sektora wina opatrzonych chronioną nazwą pochodzenia lub chronionym oznaczeniem geograficznym i wyprodukowanych na ich terytorium, wprowadzając za pomocą odpowiednich specyfikacji produktów tych produktów sektora wina bardziej surowe warunki niż te, które określono w niniejszym rozdziale.”,

powinno być: „1. Państwa członkowskie mogą wprowadzić obowiązek stosowania danych szczegółowych, o których mowa w art. 49, 50, 52, 53 i 55 niniejszego rozporządzenia oraz w art. 14 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/34, mogą zabronić stosowania tych danych lub ograniczyć ich stosowanie w odniesieniu do produktów sektora wina opatrzonych chronioną nazwą pochodzenia lub chronionym oznaczeniem geograficznym i wyprodukowanych na ich terytorium, wprowadzając za pomocą odpowiednich specyfikacji produktów tych produktów sektora wina bardziej surowe warunki niż te, które określono w niniejszym rozdziale.”.

13. Strona 34, załącznik III część A formuła wprowadzająca:

zamiast: „Wykaz określeń, o których mowa w art. 47 ust. 1, stosowanych w odniesieniu do wina musującego, gazowanego wina musującego, gatunkowego wina musującego lub gatunkowego aromatyzowanego wina musującego”,

powinno być: „Wykaz określeń, o których mowa w art. 47 ust. 1, stosowanych w odniesieniu do wina musującego, gazowanego wina musującego, gatunkowego wina musującego lub aromatycznego gatunkowego wina musującego”.

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL